

ikke dette Udtryk, men jeg ſagde, at det var en Afgift, der laa paa Barerne, naar de indførtes ad den ene Vej, men ikke ad den anden Vej, og at det var det, ſom i mine Dine var den ſtore Skyggeſide ved denne Afgift, at man altsaa begunſtigede Landtransporten og den indirekte Tilførelſe her til Landet paa den direkte Tilførelſes Beſtøtning. Men deraf følger jo aldeles ikke, at det ikke, naar vi nærmere ville underſøge, hvad der er Karakteren af denne Afgift, vil viſe ſig, at den er og bliver en Told. Det vil navnlig, naar man tager Henſyn til alle de Tilfælde — ſom jo ere de overveiende her-tillands — hvor Tilførelſen finder Sted direkte fra og til Steder, der ikke ſtaa i Landforbindelse med vort Land, ſes fuldſtændig tydelig, at Afgiften kommer til udelukkende at hvile paa Transporten og derigjennem kommer til at virke til en Fordyrelſe af de Varer, der indføres i og udføres fra Landet.

Ploug: Jeg antager, at det høje Thing nu omtrent vil være tilſtrækkelig oplyſt med Henſyn til denne Sags tekniske Side, og at det ikke, ſelv om jeg i mindſte Maade ſkulde være i Stand dertil, vilde lønne Umagen at dvæle længere ved den Side af Sagen. Jeg vil derfor om den blot ſige, at jeg vel har den ſtorſte Agtelſe for den Erfaring og Indſigt i hans Sag, ſom det ærede Medlem for 9de Kreds, ſom ſidder paa denne Bænk (Brasch), beſidder, og ligeledes for hans redelige Willie, ſom jeg fuldelig anerkjender, idet jeg derhos betragter ham ſom den egentlige Fører for Udvalget's Flertal — den ærede Drdfører er jo nemlig kun forſaavidt Tekniker, ſom han for nylig har overtaget et teknisk Departement — men, naar jeg, ſkjøndt jeg, ſom ſagt, har den ſtorſte Agtelſe for det forſnævnte ærede Medlems Sagkundskab, dog ikke efter min Overbeviſning har kunnet eller kan følge det ærede Medlem i nærværende Sag, ſaa er det, fordi der dog ikke ſjældent hefter en vis Skrøbelighed ved en ſaadan Sagkundskab. Jeg søger ikke denne Skrøbelighed i nogenſomhelſt perſonlig

Interesse; jeg antager tværtimod, at han, ligesom alle de Medlemmer, der modſatte ſig Lovforſlaget, ſe bort ſaavel fra deres Bedrift, ſom fra deres øvrige Interesser, hvad enten de nu ere Forbrugere eller Fabrikanter. Men for det Førſte er der en Evagthed hos os Alle, enten vi ſaa ere Teknikere eller ikke, at vi, naar vi komme til en vis Alder, ere temmelig utilbøielige til at gaa ind paa noget Nyt. Meddens Ungdommen er overordentlig begjerlig efter at faae noget Nyt indført uden at underſøge, om det dner Noget eller ikke, ſaa tror jeg nok at vi Eldre have den modſatte Evagthed: at vi helſt ſkyde det Nye fra os og let ſe paa det med for ſtor Miſtillid. Og dernæſt har Sagkundskaben efter min Erfaring ogſaa en anden Evagthed, nemlig den, at den let fordyber ſig i den enkelte Gjenſtand og overſer, at denne Gjenſtand ikke bør be.rages alene for ſig, men i Forbindelse med andre Ting. Det er nu netop dette, ſom jeg tror er Tilfældet i nærværende Sag. Jeg ſkal derfor hermed forlade den tekniske Side af Sagen og holde mig til den politiske Side.

Den høitagne Finantſminister brugte igaar i Slutningen af ſit Fordrag en Uttring, ſom jeg vilde ønske, at han ikke havde brugt, ſelv om den ærede Formand ikke havde givet ham en velkommen Anledning til nøiere at forklare den, idet han mente, at dette Thing var tilbøieligt til at være, om jeg ſaa maa ſige, ſtivnakket. Jeg vilde ønske, at han ikke havde ſagt dette, dels fordi en ſaadan Kritik over en Foramling aldrig lyder godt fra Miniſterbænken, og dels fordi den heller ikke er rigtig. Den viſer kun, at den ærede Miniſter ikke er hjemmevant her. Nei, vi Lde ſandelig ikke af Stiubhed her i Thinget; vi have tværtimod været meget føiellige og meget høielige i mange Sager, og jeg tror ikke, at Nogen, der i 6 Aar har ſiddet ſammen med os, vil kunne underſkrive denne Bebreidſe. Det er jo ikke Meningen, at vi ſkulle være et blot Ekko af Folkethinget. Hvis det var Tilfældet, ſaa havde det været bedre, at man for 6 Aar ſiden ikke